

Suomen Merkonomiyhdistysten Liitto - SMYL ry:n kevätkokous pidettiin Helsingissä

Suomen Merkonomiyhdistysten Liitto - SMYL ry:n sääntömääräinen kevätkokous pidettiin helteisenä kevtälauantaina 19. toukokuuta Helsingissä Töölönrannassa.

Paikalla oli liittokokousedustajia ja -väkeä kaikista liiton yhdistyksistä; Helsingistä, Tampereelta, Turusta, Porista, Kouvolasta, Kymenlaaksosta, Lakeudelta ja Savo-Karjalasta.

Liittokokous käsitteli sääntömääräiset asiat ja hyväksyi vuoden 2017 toimintakertomuksen ja tilinpäätöksen sekä myönsi tilivelvollisille vastuuvapauden.

Kunniamerkonomi 2018

Teksti ja kuva:
Anna-Maija Kunnas

Liittokokouksen alussa hallituksen puheenjohtaja **Markku Mikkola** toivotti liittokokousväen tervetulleeksi aurinkoiseen, keväiseen Töölönrantaan ja esitteli vuoden **2018 kunniamerkonomiksi** kutsutun **Veikko Pakarisen** sekä luovutti hänelle kunniamerkit.

Mikkola kertoi, että Suomen Merkonomiyhdistysten Liitto - SMYL ry valitsee vuosittain kunniamerkonomin ja kunniamerkit perusteluissa mainitaan, että kunniamerkonomin arvo myönnetään henkilölle, joka julkisessa tehtävässä tai julkisuudessa tuo avoimesti esille merkonomikoulutuksensa ja on siten esikuvana merkonomeille ja merkonomiksi opiskeleville.

- Olemme erittäin iloisia ja kiitämme, että olet suostunut vastaanottamaan kunniamerkonomin arvon ja olemme mielihyvin panneet merkille, kuinka olet tuonut merkonomitutkintosi esiin, perustamasi yritys Veikon Kone Oy on meille kaikille tuttu ja olemme tyytyväisiä, että saimme kunniamerkonomijoukkoon todellisen yrittäjän, toteaa Markku Mikkola puheessaan.

Merkonomi, yrittäjä Veikko Pakarinen on liiton 16. kunniamerkonomi. Hän kiitti saamastaan suuresta kunnianosoituksesta ja kertoi sen tulleen hänelle täytenä yllätyksenä. Veikko Pakarinen oli mukana perustamassa Helsingin Merkonomit ry:tä vuonna 1955.

- Otan tämän kunniamerkonomiuden ilomielin ja nöyränä vastaan. Veikon Koneen perustaminen oli hyvä ajatus vuonna 1962, ainoa vaan, ettei minulla ollut yhtään rahaa, mutta sekin oli vaan järjestelykysymys. Puolisoni kanssa suunniteltiin, että kun perustetaan firma niin henkilökuntaa olisi omasta takaa. Niinpä hän sitten tekaisi meille neljä lasta, jotka ovat kaikki olleet mukana Veikon Koneen toiminnassa ja jatkoivat sitten, kun siirryin pois ja keskityin purjehtimaan ja laskettelemaan. Olemme puolisoni kanssa purjehtineet mm. Bermudalle ja Karibian saaret on käyty läpi ja lasketeltu kaikissa Alppikohteissa. Yrittäjänä reissasin paljon ympäri maailmaa. Pyöräily kuuluu edelleen jokapäiväiseen elämään ja aamulla ennen tänne tuloa ajelin neljän-toista kilometrin lenkin ja kävin kuntosalilla, joka on kotonani. Kyllähän näillä saa kunnon pysymään kohillaan, kun on tähän ikään jo ollut jos jonkinlaista vaivaa, mutta ne kaikki kuuluvat tähän pakettiin, naurahtaa Veikko.

SMYL-kunniamerkonomit:

- 2018 Veikko Pakarinen, merkonomi ja yrittäjä
- 2017 Jaajo Linnonmaa, juontaja-näyttelijä
- 2016 Eino Makunen, missikeisari
- 2015 Jouni Flinkkilä, päätoimittaja
- 2014 Eva-Riitta Siitonen, ylipormestari
- 2013 Mika Huusari, muusikko
- 2012 Anssi Kukkonen, legendaarinen urheiluselostaja
- 2011 Matti Koivurinta, kauppaneuvos, kauppatieteiden kunniatohtori
- 2010 Urpo Martikainen, MTV3:n uutisankkuri, taiteilija
- 2009 Jyrki Kangas, taiteellinen johtaja
- 2008 Kimmo Pälikkö, taidegraafikko, tietokirjailija
- 2007 Marja Tiura, kansanedustaja
- 2006 Jorma Tuominen, KHT-tilintarkastaja
- 2005 Osmo Mäntymäki, HTM-tilintarkastaja
- 2004 Ulla-Maj Wideroos, ministeri
- 2003 Harri Koponen, toimitusjohtaja

Kunniamerkonomi Veikko Pakarinen, Veikon Koneen ja Helsingin Merkonomit ry:n perustajajäsen.

Pohjois-Karjalasta Helsinkiin

Veikko Pakarinen syntyi keväällä 1930 Enossa, noin 35 km Joensuusta koilliseen Pielisjoen rannalla, Kaltimon kanavan varrella sijaitsevassa liiketalossa, jossa oli kauppa, kahvila ja matkustajakoti. Yläkerrassa oli asuinhuoneita ja siellä nurkkaHuoneessa Veikon ensimmäiset parkaisut kuuluivat.

Äidin menehdyttyä aivokalvontulehdukseen Veikko oli ainoastaan kolmen kuu-kauden ikäinen. Isä muutti kolmen lapsen kanssa Joensuuhun isovanhempien luokse ja kuljetti kuorma-autollaan rah-
tia. Joensuusta koko lähisuku muutti Pie-lisensuuhun ja sieltä edelleen Pyhäselän pitäjään, jossa Veikko aloitti koulun seitsemän vuotiaana. Koulumatkaa oli liki kuusi kilometriä korven halki. Koulumatkaan oli varattava aikaa pari tuntia, matka taittui jalan ja talvella suksilla. Hiihtäminen on edelleenkin Veikon rakas har-rastus. Yläkoulun käytyään hän pääsi toi-sella yrittämällä oppikouluun.

- Kotikylällä sanottiin, että sen verran pitää kouluja käydä, että pääsee sisätöihin, Veikko muistelee.

Sotien jälkeen Veikon isä ryhtyi sekata-varakauppiyaaksi ja isän kaupassa Veik-
kokin työskenteli. Isä oli myös useana vuonna Suomen paras valokuvan suu-
rennusten tekijä. Kuvasuurennoksia myymällä Veikko sai kerättyä matka-
rahat kasaan ja pääsi matkustamaan Helsinkiin.

Tuohon aikaan asunnon saanti Helsingis-sä oli vaikeaa ja alivuokralaisena asumi-nen yleistä. Kotoa ei saanut taloudellis-ta apua ja eläminen oli rahoitettava itse työtä tekemällä. Asuinpaikkoja onkin kertynyt vuosien saatossa useissa eri osoitteissa.

Ahtaajana Jätkäsaarella

Ensimmäinen työpaikka satamassa ah-taajana oli raskasta ja työaika kuutena päivänä viikossa klo 7-23. Veikko alkoi ajatella, että myyjän työ olisi mukavaa ja Hesarista löytyikin myyjän paikka siementen ja koneitten myyntiin Hankkijalle.

- Nyt pitäisi vaan selvittää työhaastattelus-ta kunnialla. Olin kuullut, että töitä haki-
essa on kädenpuristuksen oltava tukeva ja pitää puristaa lujasti, hän naurahtaa.

Merkonomiksi SLK:sta

Veikko sai töitä Hankkijalta ja aloitti merkonomiopinnot iltalinjalla Suomen Liikemiesten Kauppaopistossa Helsin-gissä, josta valmistui merkonomiksi toukokuussa 1954.

- Eräänä päivänä kävelin Senaatintorilta Aleksanterinkadulle ja huomasin kome-an rakennuksen, jossa luki suurilla kirjai-milla; Pohjoismaiden Yhdyspankki PYP. Mietin, että nyt löytyi työpaikka. Pitäisi vaan päästä sinne jollain keinolla töihin, Veikko muistelee.

- Siihen aikaan ei ollut nettiä eikä mitään elektronisia välineitä, oli sentään lanka-puhelimia. Päätin mennä suoraan pank-kiin ja kysyä töitä. Itsekin hämmästyin, kun pääsin pankkiin töihin pankkivirkaili-jaksi ja vielä aivan Helsingin keskustaan, kertoo Veikko tyytyväisenä.

- Pankin jälkeen siirryin Radiotukkuun,

jossa veljeni oli työssä myyntipäällikkö-nä. Radiotukusta vaihdoin Ehoon.

- 32-vuotiaana olin valmis aloittamaan yksityisyrittäjänä. Alkupääomana oli kuu-den päivän kesälomarahat ja täysin ve-laksi ostettu asunto-osake, Veikko kertoo rohkeasta päätöksestään luopua Ehon pestistään, jossa oli kohtalaisen hyvä palkka, ilmainen autoetu - Volkkari ja paljon muita rahanarvoisia etuja. Ehon johtajatkin ilmettelivät päätöstäni.

Legendaarinen Veikon Kone aloittaa toimintansa

- Tästä alkoi Veikon Kone Oy:n vuosi-kymmeniä kestänyt tarina. Tavaravalikoi-ma toiminnan alussa ei ollut mielestä-ni paras mahdollinen, oli PAM-television edustus, kun valtamerkithän olivat Salo-ra, Philips, Luxor, Helvar ja Helkama. Sit-temmin sain Luxorin edustuksen ja myö-hemmin toiminta laajeni huomattavasti, Veikko toteaa.

Teksti: Anna-Maija Kunnas
Kuva: Heikki Kunnas

Veikko kävi armeijan Riihimäen Viestirykmentissä vuonna 1950 ja on radiosähköttäjä ja alikersantti.

- Kun olin noin seitsemänvuotias, isä osti kotiin patteriradion. Viljo-setäni kuunteli radiosta sähkötystä ja kirjoitti paperille ylös, mitä viestiä sieltä tuli. Ajattelin, että tuon minä kyllä vielä opettelen ja kyllähän minä sen sitten armeijan leivissä opinkin. Radioamatöörinä pidän yhteyksiä ympäri maailman. Tähän saakka olen ollut 327 maahan radioyhteydessä joko puheella tai sähkötyksellä, Veikko selvittää rakkaan harrastuksensa taustoja.

Veikolla on harrastuksia moneen lähtöön. Purjehtiminen, laskettelu, golf, matkailu ja pyöräily, jossa kilometrejä on kertynyt kunnioitettava määrä. Veikko on kulkenut puolisonsa **Sanna-Liisan** kanssa pyörän selässä pitkiä matkoja mm. Travemündesta Välimerelle vuonna 1992, aikaa kului kuukausi ja kolme tuntia. Pyörällä hän kulkee edelleen kesät talvet.

Veikko muutti perheineen omakotitaloon Marjaniemeen keväällä 1969 ja samassa talossa hän asuu edelleen puolisonsa kanssa. Lapset **Pekka, Riitta, Jukka** ja **Jouko** sekä lapsenlapset asuvat lähistöllä.